

Ilan Bombach, Adv. LL.B., LL.M.
Yariv Ronen, Adv. LL.B., LL.M.
Miri Bombach, Adv. LL.B., LL.M., M.A.
Shmulik Sapir, Adv. LL.B.
Marina Barel, Adv. LL.B.
Sagi Ram, Adv. LL.B.
Asaf Avraham, Adv. LL.B.
Meir ben admon, Adv. LL.B.

אילן בומבך, עורך-דין
יריב רוני, עורך-דין
מירי בומבך, עורכת-דין
שמוליק ספיר, עורך-דין
מרינה בראל, עורכת-דין
שגי רם, עורך-דין
אסף אברהם, עורך-דין
מאיר בן אדמון, עורך-דין

Amot Investments Tower, 14th fl.
2 Weizmann St. Tel-Aviv 64239

טל': 03-6932090
פקס: 03-6932091
ilan@bombachlaw.co.il

מגדל אמות השקעות, קומה 14
רחוב ויצמן 2, תל-אביב 64239

י"א באייר, תשע"ט
16 מאי, 2019

דחוף
מבלי לפגוע בזכויות

סה"כ 6 עמ' כולל עמ' זה

לכבוד
עו"ד אלעד מן
ב"כ אתר העין השביעית, שוקי טאוסיג ואורן פרסיקו
elad@man-barak.com

ח.ג.

הנדון: פרסום לשון הרע – התראה לפני נקיטת אמצעים משפטיים

מרשי, וולטר סוריאנו, מילא את ידיי לפנות אליכם כדלקמן:

1. כידוע לך, שלשום הגיש מרשי לבית המשפט תביעה כנגד מרשיך, העין השביעית, שוקי טאוסיג ואורן פרסיקו, בגין הוצאת דיבתו, בגין שתי כתבות העוסקות בתביעתו המתבררת במסגרת הליך ת"א 43260-02-18, זאת בניגוד מוחלט לעקרונות ולכללים הקבועים בדין ובפסיקה.
2. אתמול נודע למרשי כי מרשיך פרסמו פרסום מכפיש נוסף, העוסק בתביעה שהוגשה אמש. אך זאת, שוב, כמנהגם, בניגוד מוחלט לעקרונות ולכללים הקבועים בדין ובפסיקה.
העתק הפרסום המכפיש הנוסף מיום 15.5.2019 רצ"ב למכתב זה ומסומן כנספח א'.
3. מרשיך ממשיכים להפר באופן שיטתי את חובותיהם המקצועיות, לצד ביצוע עוולות אזרחית, זאת למרות התראות חוזרות ונשנות מצד מרשי, שנשלחו אליך ואליהם בעבר. הדבר אף מעיד כי פרסומי מרשיך נעשים **בזדון** וכדי להמחיש למרשי את משמעות האיום אותו העלית על הכתב במייל שלך מיום 3.5.19, כאשר בין היתר הבהרת בשם מרשיך כי אם מרשי לא ימשיך את מכתביו עד אותה עת, אלה **"יובאו לפרסום ויציגו את אופן התנהלותו במלוא כיעורו"**. את מכתבי מרשי לא טרחתם לפרסם, אך דווקא מאוד השתדלתם להציג אותם בכיעורו. זהו כיעור מדומה כמובן, שהינו חלק מאמירת חצי אמת המאפיינת אתכם בכל מה שנוגע למרשי.
4. בראש ובראשונה, **מרשיך נמנעו מצירוף כתב התביעה שהגיש כעת מרשיך** [!]. בעוד כתבי התביעה וההגנה בתביעת מרשי נגד דרוקר פורסמו באתרכם, הנה כאן בחרתם להימנע מפרסום כתב התביעה, אף שמרשי נתן את ברכתו לכך, ביודעו כי בכך יהיה כדי להציג את האמת העובדתית כולה, ובשלמותה. על כן, בחירתכם המודעת להימנע

מצירוף כתב התביעה, חרף מנהגכם רב השנים לעשות כן בדיווחים אודות הגשת הליכים משפטיים, מעידה על זדון כנגד מרשי.

5. עניין זה מצער וגם מביך. כדאי להזכיר, כי בכתבות שלכם מן השנים 2015 ו-2016, אשר סיקרו הגשת תביעת דיבה נגדכם (מטעם עמותת בני ברוד), פרסמתם את כתב התביעה שהוגש נגדכם. והנה כעת, אתם נמנעים מכך.
6. לגוף העניין, אתם מטעים את הקורא הסביר של הכתבה מיום 15.5.19.

6.1. האמירה כי **"במוקד התביעה הנוכחית של סוריאנו, על סך 320 אלף שקל, עומדת הטענה שלפיה עצם סיקור התביעה הקודמת, תוך מתן ביטוי לטענות ההגנה של דרוקר, היא פרסום נוסף של לשון הרע כלפיו"**, אינה אמת. מרשי לא יצא חוצץ כנגד "עצם סיקור התביעה הקודמת", אלא דרש כי הדבר ייעשה בדרך של דיווח "נכון והוגן".

6.2. האמירה כי **"התביעה נגד "העין השביעית", על עצם סיקור התביעה נגד דרוקר"** אינה אמת. שוב, אף אחד, גם לא מרשי, מנע מכם לסקר את התביעה נגד דרוקר. מרשי דרש כי הדבר ייעשה בדרך של דיווח "נכון והוגן".

6.3. האמירה כי **"סוריאנו טוען בתביעתו החדשה באופן כוזב, באמצעות עו"ד אילן בומבך, כי הפרסומים באתר "העין השביעית" נעשו בתיאום כלשהו עם דרוקר ולצרכיו, מבלי כמובן לספק לכך אפילו בדל ראיה, שכן אין כל ממש בטענה זו**. אינה אמת. אתם הסתרתם מהקוראים את מכתב מרשי ואת טענת מרשי, כי הכתבה השניה שבגינה הוגשה התביעה שלשום, פורסמה בתחילה כאשר היא כוללת מילים שהוסתרו[!!!] בכתב ההגנה שדרוקר הגיש לבית המשפט, באמצעות נט המשפט. כאשר הבהרנו זאת לכם, ציינו כי ישנו אדם אחד בלבד שיכול היה להעביר אליכם העתק ימלאי של כתב ההגנה, שאיננו מחוק בכמה מקומות בעמ' 3 לכתב ההגנה, הוא דרוקר. משום מה, מיהרתם למחוק את המילים הללו. הנה לכם ראיה, מוצקה מאין כמותה, לתיאום שלכם עם דרוקר. כל זאת מוסתר כעת מהקוראים שלכם. כך מתנהגים!!!!!!

6.4. בנוסף לכל אלה, החלטתם להשמיט מהכתבה האחרונה את הטיעון של מרשי בעניין הסיפא לכותרת המשנה לכתבה השניה הנ"ל, **"עוד בכתב ההגנה: פריצה למחשבים בשירות בעלי הון"**. והרי בכתב התביעה הובהר כי כותרת זו, **"איננה אובייקטיבית, הוגנת או אחראית, מעבר לכך שהיא איננה נכונה. ולכן אין המדובר כלל בדיווח "נכון והוגן" על דבר המצוי בכתב ההגנה"**.

7. תחת כל אלה, החלטתם לצטט ארוכות את המייל של עו"ד מן לח"מ, המהווה כביכול "תחליף" לכתב הגנה שטרם הוגש. מכל מקום, יוצא כי מרבית הכתבה מיום 15.5.19 היא בעצם ציטוט ארוך מאוד של המייל שכתב עו"ד מן לח"מ. עוד בחרתם להשמיט את העובדה שלאחר משלוח המייל של עו"ד מן, שלח אליכם מרשי מכתב נוקב נוסף (ביום 6.5.19) שבו הדף את מרבית טענותיו של עו"ד מן. מדעים לגלות, כי בכתבה האחרונה אפילו לא שמתם לב שציטטתם גם את האיום הבלתי מוסווה שכתב עו"ד מן, לפיו - **"למען הסר ספק – מבהירים בזאת מרשיי כי כל תכתובת או מסר שהועבר ויועבר על ידי מרשי, יתפרסם במידת הצורך כדי שהציבור כולו יוכל להתרשם מהתנהלותו..."**. והנה, בחרתם להחביא את כתב התביעה שהגיש מרשי נגדכם, אליו צורפו כל התכתובות שקדמו להגשתו. כך מתנהגים!!!!!!

8. עליך גם לזכור, כי בניגוד לסיטואציה עד שלשום, הרי שהחל משלשום אתם עצמכם נתבעים, כלומר הנכם בעלי דין של מרשי. במצב דברים ייחודי זה, עליכם להקפיד שבעתיים בכל דיווח אודות ההליכים. והנה, בהזדמנות הראשונה בה בחרתם לפרסם דבר מה אודות התביעה החדשה, יצרתם מצג עיתונאי שקרי ומעוות כלפי ציבור קוראים, תוך הסתרת פרטים מהותיים, הסתרת כתב התביעה עצמו[!], ותוך מתן במה חסרת פרופורציה למייל של עו"ד מן. אפילו טענות מרשי מיום 6.5.19, שהדפו את מרבית טענותיו של עו"ד מן, זכו להתעלמות מהדהדת מצדכם. השורה האחרונה לכתבה האחרונה, לאחר הציטוט הארוך מאוד של מייל עו"ד מן, אף היא שקרית, וכל היותר בבחינת חצי האמת (הגרועה משקר). שכן כתבתם שם רק זאת – **"סוריאנו ועו"ד בומבך לא קיבלו עצה זו, והמשיכו בדרכם. אנו נמשיך לדווח"**. דהיינו, התעלמתם כליל מטענות מרשי מיום 6.5.19. משורה זו גם משתמע איום בלתי מוסווה באשר לעתיד לבוא, שאיננו מתאים לעיתונאים, אלא לאנשי עולם תחתון.
9. מדובר, כמובן, בפעולה דיבתית נוספת שלכם ובהחמרת נזקיו של מרשי. והכל תוך דיווח שאיננו "נכון" ואיננו "הוגן", אודות הגשת התביעה החדשה משלשום. לכך הוספתם אמירה דיבתית נוספת, כאשר כתבתם **"חברת הסייבר של סוריאנו"**. אפילו כתב ההגנה של דרוקר לא טען זאת ולמרשי אין, ולא הייתה, כל חברת סייבר.
10. במצב דברים זה, ועל מנת שהדיווח שלכם יתקרב למעלת דיווח "נכון והוגן" כמצוות המחוקק, הנכם נדרשים לפעול כדלקמן:
- 10.1. לפרסם בצמוד לכל טענה מצדכם את טענותיו של מרשי כנגדכם באופן מלא וממצה;
- 10.2. לבצע הפרדה ברורה ודיכוטומית בין עובדות לבין פרשנויות או דעות, תוך הדגשה בפני הקורא מתי אתם טוענים עובדה ומתי זוהי דעתכם האישית;
- 10.3. לפרסם גילוי נאות בדבר עניינכם האישי;
- 10.4. להוריד את המילים **"חברת הסייבר של סוריאנו"**;
- 10.5. ליתן למרשי את הזכות להגיב לנאמר בפרסום המכפיש, במידה ובהבלטה הראויה. וזאת הן בנוגע לכתבה מושא מכתבנו זה, והן בנוגע לכל פרסום עתידי אודות מרשי. בנסיבות שנוצרו, יסכים מרשי, חד פעמית, כי תצרפו העתק ממכתב זה לכתבה מתוקנת שתפרסמו.
11. היה ולא תעשו כן, עד ליום 20.5.19, הורה אותי מרשי לפעול כנגד מרשיך בכל האמצעים המשפטיים העומדים לרשותו.
12. מובן, כי אין באמור במכתבי ובמה שאינו אמור בו, כדי לפגוע או לגרוע מכל זכות וטענה שעומדות למרשי בנסיבות העניין.

בכבוד רב ובב"ח,

אילן בומבך, עו"ד

סיקורנו תביעת השתקה – ונתבענו

"העין השביעית" סיקרה את תביעת ההשתקה של איש העסקים הלונדוני וולטר סוריאנו נגד העיתונאי רביב דרוקר • כעת תובע סוריאנו את "העין השביעית" ב-160 אלף שקל בשל סיקור התביעה

אורן פריסקו | 15.05.2019 | 0

איש העסקים וולטר סוריאנו, שהגיש תביעת דיבה נגד העיתונאי רביב דרוקר, הגיש אתמול (14.5) תביעה נוספת נגד דרוקר, כשלצדו נתבעים גם עמותת "העין השביעית", עורך אתר "העין השביעית" שוקי טאוסגי והחתום לעיל. במוקד התביעה הנוכחית של סוריאנו, על סך 320 אלף שקל, עומדת הטענה שלפיה עצם סיקור התביעה הקודמת, תוך מתן ביטוי לטענות ההגנה של דרוקר, היא פרסום נוסף של לשון הרע כלפיו.

דרוקר, נזכיר, טען להגנתו כי התביעה הראשונה של סוריאנו נגדו היא תביעת השתקה, שנועדה לא רק למנוע ממנו לעשות כראוי את עבודתו העיתונאית אלא גם להרתיע אחרים מלהזכיר את שמו של סוריאנו. התביעה נגד "העין השביעית", על עצם סיקור התביעה נגד דרוקר, נותנת תוקף לטענה כי התביעה של סוריאנו לא נועדה באמת לפצותו בגין הוצאת דיבה אלא להשתיק כל דיון ציבורי על אודותיו.

כפי שנכתב

פה רק לפני

ימים

אחדים,

הדרך

הטובה

ביותר

להילחם

בתביעות

השתקה

היא לדבר

בזכות קוראים כמוך נבטיח את עתיד "העין השביעית"

תרמו לעין השביעית

תרמו לנו עכשיו כדי שנוכל להמשיך לפקוח עין ביקורתית, עצמאית ובלתי תלויה

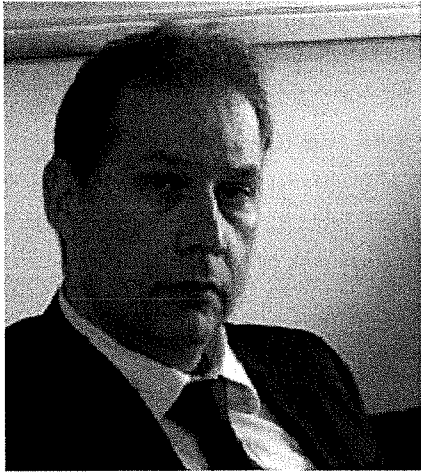
עליהן. הדבר נכון גם במקרה שבו התביעה מופנית נגד כלי תקשורת שדיווח על תביעת השתקה קודמת.

"מרשיכם חי ככל הנראה בעולם שבו אסור להגות את שמו בפומבי ומי שיעשה כך – ייענש. אנו חיים בעולם אחר, שבו קיימים חופש הביטוי והעיתונות, פומביות הדיון המשפטי וזכות הציבור לדעת"

סוריאנו טוען בתביעתו החדשה באופן כוזב, באמצעות עו"ד אילן בומבר, כי הפרסומים באתר "העין השביעית" נעשו בתיאום כלשהו עם דרוקר ולצרכיו, מבלי כמובן לספק לכך אפילו בדל ראיה, שכן אין כל ממש בטענה זו. הפרסומים על תביעת ההשתקה של סוריאנו נגד דרוקר נעשו, כרגיל באתר "העין השביעית", בהתבסס על קריאת כתבי הטענות כפי שהוגשו למערכת נט-המשפט, שמנהלת על-ידי הרשות השופטת.

בכתב התביעה של סוריאנו אף נטען כי עצם ההחלטה לצטט סעיפים מסוימים מכתב ההגנה של דרוקר "רומסת את חובת ההגינות המוטלת על גוף תקשורת", וזאת למרות שפרסום כתבי בית-דין מוגנים בפירוש בחוק איסור לשון הרע.

הגשת התביעה של סוריאנו נגד "העין השביעית" היא מימוש של סדרת פניות והתראות לפני תביעה שהחלו זמן קצר לאחר פרסום הכתבה הראשונה על אודותיו. כדי למנוע כל טענה, וכמחווה של רצון טוב, שינינו ב"עין השביעית" חלק מהנוסחים שבגינם איים סוריאנו להגיש גם נגדנו תביעה.

עורך-דינו של וולטר סוריאנו, אילן בומבך. הגיש עבורו תביעה נגד עיתונאי, וכעת גם נגד העיתונאי שסיקר את התביעה (צילום: "העין השביעית")

מיד לאחר פרסום הכתבה השנייה על התביעה של סוריאנו נגד דרוקר הגיע מכתב איום נוסף בתביעה. גם הפעם הלכנו כברת דרך כדי למנוע הליך משפטי מיותר, אולם סוריאנו דרש בכל פעם עוד ועוד שינויים, עד שבסופו של דבר דרש מ"העין השביעית" להסיר טענה שהופיעה במפורש בכתב ההגנה של דרוקר, ולפיה חברת הסייבר של סוריאנו עסקה, בין היתר ולעתים תוך שימוש בקבלני משנה, בפריצה למחשבים. לדרישה להסיר טענה מפורשת שנכללת בכתב הגנה לא יכולנו להסכים. בעקבות סירובנו הודיע בא כוחו, עו"ד בומבך, כי בכוונת סוריאנו להגיש תביעת דיבה.

בתגובה להודעה זו כתב לו עו"ד אלעד מן, יו"ר עמותת "העין השביעית", כך: "מרשי כולם, 'העין השביעית', מר טאוסטיג ומר פרסיקו, דוחים נמרצות את הנטען במכתבכם, כפי שאף הובהר לכם בשיחות ובכתובות בעבר. הדיווחים על תביעת הדיבה של מרשכם, וולטר סוריאנו, נגד רביב דרוקר, נכתבו ופורסמו בהתאם לאמות המידה המקצועיות והראויות, בהגנות וביסודיות כדרישות הדין והאתיקה.

"הליכים משפטיים כאלה ואחרים מסוקרים באופן שוטף ותדיר, כמנהגה הידוע של 'העין השביעית' לדווח על הליכים משפטיים בעלי עניין ציבורי הנמצאים בתחום סיקורה. כך נהגה, כך היא נוהגת וכך תמשיך לנהוג גם בעתיד, באופן כללי וגם ביחס לסוריאנו.

"מי שבחר לפעול באופן בריוני, בלתי הולם ובלתי מקובל הוא דווקא מרשיכם, שעשה לו נהג לאיים, להטריד ולפעול להשתקת השיח הציבורי בכל מה שנוגע לו. פרקטיקה אלימה זו תועמד למבחן משפטי וציבורי ככל שיהיה צורך בכך, ומרשי שומרים לעצמם כל זכות וטענה בעניין זה, לרבות זכות לכל סעד רלבנטי, לרבות סעדים כספיים, צווי עשה ומניעה ואף צווי חוסמים, ככל שיהיה בהם צורך.

"מרשיכם, וולטר סוריאנו, נהג בבחינת 'הרצחת ואף ירשת'. לא די שתבע עיתונאי אחד דיבה, כעת הוא מאיים לתבוע את העיתונאים המדווחים על התביעה, הגם שהדיווח היה מלא והוגן. מרשיכם חי ככל הנראה בעולם שבו אסור להגות את שמו בפומבי ומי שיעשה כך – יענש. אנו חיים בעולם אחר, שבו קיימים חופש הביטוי והעיתונות, פומביות הדין המשפטי וזכות הציבור לדעת.

"ראוי כי מרשיכם יפנים את מגבלות הכוח והכסף, ואת כללי העיתונות החופשית והשיח הדמוקרטי, ויחדל מהשימוש הכוחני בבריונות משפטית ומהנסינות להפחיד ולאיים ולמנוע ממי שמקצועם הוא דיווח וסיקור מלמלא את תפקידם. בהקשר זה, כל שינוי שנעשה בטקסטים שהתפרסמו נעשה ביוזמת מרשי, מתוך רצון טוב ולפנים משורת הדין ובמענה להפצרות מצדכם, ובלא שהיתה כל חובה לעשות כן – שכן גם בתצורות הקודמות היו הדיווחים נכונים, הוגנים ומקצועיים.

"מרשך מנצל את רצונם הטוב של מרשי ונפשם החפצה כדי לנסות ולקנות לו יתרון שימשם לתקיפתם, והדבר לא יעלה בעדו. שיטת סלמי' שבה חוזר מרשך על דרישות ותלונות בכל פעם שמופגן כלפיו רצון טוב לפנים משורת הדין אינה יכולה להיות בסיס ראוי להתנהלות, וגם לרצון טוב ישנם גבולות ותחום מושב.

"מרשי נכונים להילחם על זכותם, חובתם ויכולתם למלא את תפקידם הציבורי ולהגן על יושרתם המקצועית, ואף להביא לידיעת הציבור כל פנייה, מכתב או איום הננקטים בידי מרשך. למען הסר ספק מבהירים בזאת מרשי כי כל תכתובת או מסר שהועבר ויועבר על-ידי מרשך יתפרסם במידת הצורך כדי שהציבור כולו יוכל להתרשם מהתנהלותו, בכל הנוגע לחוסר הכנות, לאיזמים התוקפניים שהוא עושה בהם שימוש ולחומרה והבהילות שהוא מייחס לכל פניותיו, ללא כל קשר למציאות האמיתית, והכל כדי לנסות להשתיק, להפחיד ולהטיל מורא.

"גם לגופו של עניין אין בין הנטען על-ידי מרשך לבין המציאות דבר וחצי דבר. טענות הזויות ובלתי מבוססות אלו יגיעו לביורר, ככל שיש צורך, כך שתיחשף מופרכותן ומטרתן האמיתית. בין מרשי לבין מר דרוקר לא קיים שיתוף פעולה, הם אינם שליחיו או

ערוץ להעברת מסרים מטעמו או להלבנת חומר כזה או אחר כנטען, והוא אינו שליחם ואינו ערוץ להעברת מסרים מטעמם.

"מרשי עוסקים בעיתונות באופן עצמאי מזה שנים ארוכות, בכלי תקשורת ותיק ובעל מוניטין, ובמסגרת זו מסקרים את שיש לסקר בתחום סיקורם, זאת ללא מורא וללא משוא פנים. כל טענה הזויה אחרת שאינה עומדת במבחני המציאות – היא היא הדיבה האמיתית ונסיון ההכפשה וההשתקה שיש לעסוק בו. מרשיכם עושה שימוש לרעה בהליכים משפטיים וחושב שילבין כך טענות שקריות ודיבתיות, ומרשי שומרים לעצמם כל זכות וטענה בהקשר זה, לרבות הגשת תביעות לסעדים המתאימים נגדו, ככל שיהיה בכך צורך.

"ייצא מרשיכם לדרכו ויעשה כהבנתו. דומני כי ברור לכל כי התנהלותו זו בעייתית, וחבל כי לא הפנים את גבולות כוחו ואת האופן הנאות והנכון להשתמש בו. ייתכן כי פסיקה של בית-המשפט ושל דעת הציבור תסייע לו בהפנמת המסר לעתיד, ואולי גם לכך יש ערך ותכלית. משכך, נדחות בזאת טענות מרשיכם ומוצע לו כי ימשוך את מכתביו בעניינים שבנדון בטרם יובאו לפרסום ויציגו את אופן התנהלותו במלוא כיעורו".

סוריאנו ועו"ד בומבר לא קיבלו עצה זו, והמשיכו בדרכם. אנו נמשיך לדווח.